247
MIROSAV NOVAKOVIĆ - UGOVOR O PRIJEVOZU TKANINE DO PRIJELAZA SUTJESKA, NIŽE GORAŽDA

Dubrovnik, 7. decembar 1435. godine

Dana 7. decembra 1435. Mirosav Novaković, brat Vlatka, svečano se obavezujući i javnom ispravnom oglašavajući, obećao je gospodinu Marinu Ivana Gučetiću i Radelji Radovčiću osobno i koji primaju, dopremiti osam tovara tkanina do prijelaza Sutjeska, koji je niže Goražda, i to s dobrim i izdržljivim konjima.

I ovo po cijeni od osam i po perpera za svaki tovar gore navedenih tkanina koje treba dopremiti. Za dio te cijene rečeni Miroslav je sada izjavio da je primio jedan perper. Ostatak bi trebao dobiti po isporuci tovara tkanine na gore navedenom mjestu.

Isto tako, Miroslav prima na sebe svaki rizik od krađe, paleža i druge štete koja bi se mogla dogoditi spomenutim tovarima tkanine nemarom i krivicom rečenog Miroslava, izuzev ako bi spomenuti tovari bili nasilno oteti od nekoga jačeg ili naoružanih ljudi, ne dao Bog da se dogodi, u tom slučaju rečeni Miroslav ne bi bio ništa dužan. Oni koji javno oglašavaju.

STJEPKO BJELUTOVIĆ IZ BIŠĆA IZNAJMLJUJE SEBE I SVOJA DOBRA DUBROVAČKOM PEKARU

Dubrovnik, 16. novembar 1435. godine

Dana 16. novembra 1435, trinaeste indikcije. Stjepko Bjelutović, iz Bišća, iznajmio je sebe i svoja dobra odavle na trogodišnju službu kod Milobrada Jaškovića osobno, pekara i onoga koji ga unajmljuje, obećavajući da će s njim ostati za pećnicom sve navedeno vrijeme i da od njega neće odbjeći niti otići, nego će ga vjerno služiti i slušati u svim dopuštenim i časnim stvarima te da će posebno brižno i marljivo pristupiti pekarskom zanatu. Njegove stvari i dobra vjerno će čuvati i sačuvati, neće ga potkradati niti se protiviti njegovoj volji; dapače, može se sasvim obavezati zakletvom.

A zauzvrat isti taj Milobrad obećao je spomenutog Stjepka sve rečeno vrijeme zdravog i čitavog držati, hraniti, odijevati, uzdržavati i ljudski se po dubrovačkom običaju ophoditi, a na kraju gore navedenih triju godina dati mu i isplatiti za njegovu nagradu 12 perpera.

Sve i pojedino gore napisano spomenute strane zajedno i uzajamno obećaše da će održavati čvrstim i postojanim sa svoje strane, kao i sebe te sva dobra čija god da jesu od njih dvojice. Oni koji proglašavaju. Sudija gospodin Marin Ši. Rastić i Nikola Zvijezdić, svjedok.

245
STJEPKO BJELUTOVIĆ IZ BIŠĆA IZNAJMLJUJE SEBE I SVOJA DOBRA DUBROVAČKOM PEKARU

Dubrovnik, 16. novembar 1435. godine

Dana 16. novembra 1435, trinaeste indikcije. Stjepko Bjelutović, iz Bišća, iznajmio je sebe i svoja dobra odavle na trogodišnju službu kod Milobrada Jaškovića osobno, pekara i onoga koji ga unajmljuje, obećavajući da će s njim ostati za pećnicom sve navedeno vrijeme i da od njega neće odbjeći niti otići, nego će ga vjerno služiti i slušati u svim dopuštenim i časnim stvarima te da će posebno brižno i marljivo pristupiti pekarskom zanatu. Njegove stvari i dobra vjerno će čuvati i sačuvati, neće ga potkradati niti se protiviti njegovoj volji; dapače, može se sasvim obavezati zakletvom.

A zauzvrat isti taj Milobrad obećao je spomenutog Stjepka sve rečeno vrijeme zdravog i čitavog držati, hraniti, odijevati, uzdržavati i ljudski se po dubrovačkom običaju ophoditi, a na kraju gore navedenih triju godina dati mu i isplatiti za njegovu nagradu 12 perpera.

Sve i pojedino gore napisano spomenute strane zajedno i uzajamno obećaše da će održavati čvrstim i postojanim sa svoje strane, kao i sebe te sva dobra čija god da jesu od njih dvojice. Oni koji proglašavaju. Sudija gospodin Marin Ši. Rastić i Nikola Zvijezdić, svjedok.

138
RADONJA IZ NEVESINJA IZNAJMLJUJE SEBE I SVE SVOJE ANTONIJU GANELI IZ TRANA

Dubrovnik, 23. januar 1413. godine

Dana 23. januara 1413. Ja, Radonja, sin Radoslava Bukorića, iz mjesta zvanog Nevesinje, Bosanskog kraljevstva, iz moje sigurne uslužnosti i znanja, svojevoljno izjavljujem da iznajmljujem sebe i sve svoje gospodinu Antoniju Ganelli, iz Trana, na period od idućih deset godina, uz obećanje da ću mu dobro i vjerno služiti bez prevare i raditi sve moguće što mi bude povjerio, da ga neću potkradati i da mu se neću protiviti, dapače čuvati i očuvati stvari i dobra rečenoga Antonija kao da su moje vlastite, te da neću odbjeći od njega tokom rečenoga vremena od deset godina. A ako odem bez dopuštenja rečenoga gospodina Antonija, hoću i saglasan sam da me može potjerati i u zatvor strpati po svojoj volji na zahtjev nekoga sudije ili drugoga. I to zato što je spomenuti gospodin Antonije obećao rečenog Radonju držati zdrava i čitava i dobro se prema njemu ophoditi, te mu osigurati hranu i odgovarajuću odjeću, a ne nešto drugo. A to sve, itd. Gospodin Marin Rastić, sudija, i Rusko, meštra Kristofora, svjedok.